

19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν». Βονιφατίου μάρτυρος (†290). Ἄρεως (†308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ^Δ ε υ λο

γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ^Δ ε υ λο

γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα ^Δ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^Π
 δο ο ξα τη α να στα σεισου Χρι στε δο ο ξα τη βα
 σι λει α σου ^Δ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι
 λα αν θρωω πε ^Π

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι-θ

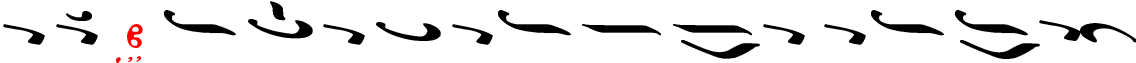
Με γα α λα τα της πι στε ως κατορ θω ω μα
 τα ^Δ εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ दा τος α
 να παυ σε ως ^ε οι α γι οι τρεις Παιδες η γα αλ λον
 το ^Δ και ο προ φη της Δα νι ηλ λε ον των ποι μην ως
 προ βα των ε δει ει κνυ το ^ε ταις αυ των ι κε σι αις
 Χρι στε ο Θε ος ^Δ σω στοντας ψυ χα α ας η μων ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α ^ε τη α γνει α εσφρα

 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη Δ

 Μητηρ ε γνωσθησα ψευδης Θεον τεκουσα αλη

 θινον ε αυ τον ι κε τευ ε σωθη ναι τας ψυχας η

 μω ω ων Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

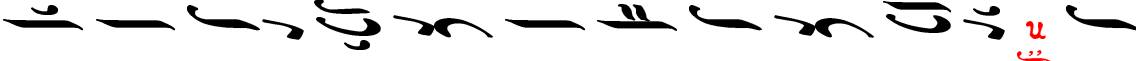
ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Κε - ς

Τ

 ον τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ρεν τες ε νε

 κροι τη αστραπη του ο φθε ντος Αγ γε λη ε

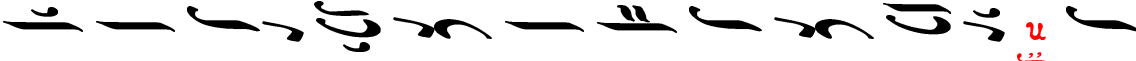
 γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α

 να α στα σιν ε Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας

 κα θαι ρε την ε σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα

 ντι εκ τα φθ και μο νω Θε ω η μων ε
 Δόξα.

Σ

 ταν ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρ μον ε εν

 μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα ε το

 κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα

να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τας απ αι ω
νος θα νονταςως μο νος φι λανθρωπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
νων βα στα σα τον Κτιστην σου δο ο ξα τω ε νοι κη
σαντι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου δο ξα
τω ε λευ θε ρω σαντι η μας δι α του το ο κ8 8 σ8

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι
ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ

μα κα τε πληττεναυτας ^{π 9} δι α του το α πελθουσαι
 τοις μαθηταις ε κη ρυττοντην ε γερσιν ^{π 9} τον Α δην ε
 σκυλευσε Χρι στος ως μο νος κραται ος και δυ να τος ^{Α 2}
 και φθα ρεν τας συ νη γειρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως
 φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου ^{π 9}
 Δόξα.

Ε τω Σταυρω προσηλω θεις η ζω η των α παν
 των και εν νε κροισ λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος ^{π 9}
 α νε στης τρι η μερος Σω τηρ και η γειρας Α δαμ
 εκ της φθο ρας ^{π 9} δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
 νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα ^{π 9} δο ξα τοις σοις πα
 θη μα σι Χρι στε ^{Α 2} δο ο ξα τη Α να στα σει σου ^{Α 2} δο
 ξα τη συ γκα τα βα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^{π 9}

Και νυν. Θεοτοχίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος 4̣ Κε -θ

Μ α ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον ^{υ 2} α

να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος ^u δει
 νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
 θλι ι ψε ων ^u συ γαρ πε ε φυκας α μαρ τω λων σω τη
 ρι α ^u και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α ^u
 και σω ζεις τους δουλους σου ^u

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\lambda\acute{\eta}$ Κε ρ

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^u
Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα ^u τθ θα να α
 τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^u και εξ α δθ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^u

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^u
Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{v'} ²² ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χσ εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε εστη τδ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z z} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τδ ς τδ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τδς αι ω νας των

αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κδ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης^{v' z z} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σδ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ₂₂ A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ (δισ) ₉

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ₂₂ A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἐπι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{\pi}{9}$ Πα ϑ

Ἀντίφωνον Α

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο

δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π ₉

T οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ

γι νε ται ^Δ ₉ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π ₉

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ ₉ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^Δ ₉

A γι ω Πνευμα τι τι μη και δοξα ωσ περ Πα
τρι προει α μα και Υι ω ^π₉ δι α του το α σωμεν
τη τρι α δι μο νο κρα το ρι α ^π₉

Ἀντίφωνον Β΄

E ις τα ο ρητων σων υ ψωσας με νο μων ^Δ₂ α ρε
ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε ^π₉

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον
με φρου ρησον ^Δ₂ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας ^π₉

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
μα τι ^Δ₂ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^Δ₂

A γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει
ται ^Δ₂ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π₉ ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω ^π₉

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοις ειρηκοσιμοι ο δευσωμεν εις
τας αυλας του Κυριου Δ ευφρανθημου το πνευμα
συ γχαιρει η καρδια π 9

Επι οικον Δαβιδ φοβος μεγας εκει γαρ
θρονων εκτεθεν των Δ κριθη ησονται απασαι
αι φυλαι της γης και γλωσσαι π 9

χ **Δ**οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι Δ και νυν και αι και εις τους αιωνων των
αιωνων αμην Δ

Αγιω Πνευματι τιμην προσκυνησιν δοξαν
και κρατος Δ ως Πατρι τε αξιον και τω Υιω ωδει προ
σφερειν π 9 μονας γαρεστιν η Τριαστη φυυσει αλλ
ουπροσωποις π 9

Τὸ Προκείμενον.

Νυν αναστησομαι λεγει Κυριος Δ θεσομαι εν
σωτηριω παρησιασομαι εν αυτω Δ

Στίχος α'. Σώσον με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Νυν ἀναστησομαι λεγει Κυριος θεσομαι εν σωτηριωπαρησια σομαιεν αυτω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νυν ἀναστησομαι λεγει Κυριος θεσομαι εν σωτηριωπαρησια ασομαιεν αυτω ω ω ω

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυριον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυριον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κεδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθροῦ βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφοβῶν δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

I δε ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

E ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

A κου τι εις μοι α γα λ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γα λ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

A πο σρεψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μη και πασαςτας ανομινας με εξαλει
ψον

Kαρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις
μη

Mη αποριψης με απο τσ προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε
μη

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον
με

Διδαξω ανουςτας οδς σα και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Pυσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μη αγαλλιασεται η γλωσσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκιασθ

την Σιων και οικοδομηθητω τα τειχη Ιερσθ

σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισθσιν επι το θυσιαστηριον

σθμοσθχς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των Αποστολών πρεσβείαις ἐλεήμονε

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων Ἀμήν. Ταις τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε-

ήμονε ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημα-

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήματ

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτομή κα-

θῶς προειπὼν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐκπορευομένῳ

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μη

A να στας ο Ι η σης α πο τα τα

 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανών μόνον ὁ τῶν Πατέρων.

Ῥδὴ α΄.

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α α

λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ην ε κρυψαν των σε

σω σμε νων ων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε α νι

δεσ τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δοξωσ γαρ δε δο ξα α

σται (δίζ)

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει ει σθ Κυ ρι ε

Φ ο βω σοι θα να α τσ α νοι γονται πυ υ υ

λαι και δι ι αρ ρησονται μοχ λοι αι ω νι οι τη γαρ

σε πτη σθ ς κα θω δω ε ξα νε στη σαν οι πα λαι

νε κροι Χρι στε την σην Α να στα α σιν

Α γι οι τσ Θε ς πρε σβευ σα τε υ περ η

μων

Σ η με ρον το κλη η τος των θει ων Πα τε ε ε

ρων Χριστῶς τὴν Γεννησίν προεορταζομένης

καὶ ὑπογράφεται ταύτης τὸ παράδοξον της

χαριστος ἀβραάμ γὰρ σὺμβολὸν τῶν Νομῶν καὶ οἱ

Παῖδες εἰσιν

Α γινομένης τῆς ἡμετέρας προσβύστας ὑπερη-

μῶν

Π ἀλαξίως ἔσται Θεοτόταμι ἰ-

αντην τρισυποστάτον ὁ ἰεὺς Ἀβραάμ ἡν δε-

ὁ συνθεοσ Λόγος τῶ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι

τοῖς παῖσι προέρχεται ἐν δόξῳ εὐφημῶμεν

νοσ

Α γινομένης τῆς ἡμετέρας προσβύστας ὑπερη-

μῶν

Α βραάμ ἐρῶ ὑσθη χείρας ἐξ ἀδι-

ὀκφυλοσ καμιν δέοι θεοὶ Παῖδες ποτε

καὶ Δανιήλ ὁ ὀροφῆτης ἐκθηρῶν καὶ λακκῶ

σε σωσαι δι ο νυν την Γεν νησιν Χριστη προ ε ορ

τα ζυ ς σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Α ριθ μω και πι ι σται της θει ας Τρι α α

α δος την α α θε ο τη τα κα τα στρε ψα μενοι εν

τη κα μι νω ω οι Παιδες εν συμ βο λοις τα ε σο με

να τς Θε υ μω στη ρια τω κοσμω προ υ πε φη η

ναν

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Κ ε χα ρι τω με ε νη α νυμ φευ τε Μη η η

τηρ Παρ θε ε νε αφθο ρε σε μα κα ρι ζο μεν τς Α

βρα αμ γα αρ εκ γε νς και φυ λης Δαυ ιδ ε ξην θη

σας τον Χρι στον δε τε το κας Προ φη τας κη ρυ χθεν τα το

πριν

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σ ^{Δι} ε τον ε πι υ दा των ^{Νη} κρε μα σαν τα πα α

σαν την γην α σχε ε τως ^{Δι} η κτι σις κα α τι δα σα ^Δ

εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα με νον ^ε θα μ βει πολ λω

συν ει χε το ^ε ουκ ε στιν α γι ι ος ^Δ πλην ος Κυ ρι

^ε (δίζ) ε κραν γα ζα ς σα ^ε

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει ει ος Κυ ρι ε ^ε

Τ ^{Δι} α φω τρι η με ρευ σας ^{Νη} α νε στη σας ζω αρ

χι κη ε γε ερ σει ^{Δι} θα νον τας τας α απ αι ω νος ^Δ

και κα τα δι ι ι κηης λυ ο με νοι ^ε χα ρ μο νι κως

η γα λλον το ^ε ι δα η λυ τρω ω σις ^Δ η λ θες Κυ ρι

^ε (δίζ) ε κραν γα ζο ον τες ^ε

Α γι οι τας Θε ος πρε σβευ σα τε υ περ η

μων ^ε

Τ ^{Δι} ην κατ ει κο να δο ξαν ^{Νη} και καθ ο μοι ω

σιν Θε ος φρο νων τες Παι αι δεσ ^{Δι} χου σης ει κο ο νος φλο

γα εν τω πυ ρι ι ι τω ω τδ Πνευματος α θλη τι

κως κα τε σβε σαν εν πι στει ψαλ λο ον τες πλην σδ

Κυ ρι ε ουκ οι δα α μεν

A γι οι τδ Θε ος πρε σβευ σα τε υ περ η

μων

Σ ο φι ασ τω πε ρι ον τι και Πνευματος τη

δυ να μει οι Παι αι δεσ τας σο φας Βα α βυ λω νος

αιχ μα λω τε ε ευ σααν τες η σχυναν και θαρ σα λε

ως ε κρα ζον ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σδ Κυ ρι

ε φι λανθρωω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

X αι ρει και συ γ χο ρευ ει συν τοις Παι σι και Προ

φη ταις ο Νο ο μος και προ σκιρ τα τδ ο Κυ ρι ος

την θει αν ε ε ελ λα αμ ψιν ση με ρον και Α βρα

αμ α γαλ λε ται ο τι εκ σπερ μα τος αυ τδ ει δε

Κυ ρι ον σα ρ κσ με ε νον

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Η συλ ληψις α νευ πα θης η προ σληψις υ
περ λο γον και φυ υ σιν τς το κς σς ς προ ηλ θε

το γαρ Προ φη η η ται αις θουλ λς με νον υ περ φυ

ως Μυστηρι ον η μιν ε πε φα α νε Λο γος τς

Θε ς υ παρ χων Κυ ρι ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἐπι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδῃς στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ

γένους τῶν ἀνθρώπων.

Καθ' ὑπαγόρευσιν Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

A γγελος Παιδων ε δρο σι σε ε κα μι νον νυν
δε γυ ναι κων κλαυθ μον δι ε κω λυ ε ε λε γων τι ε
πι φε ρε σθε μυ ρα τι να ζη τει ει τε Εν τα φω α
νε στη ο Χρι στο ος και Θε ος υ παρ χει γαρ ζω η
και σω τη ρι α γε νηστωναν θρω ω πω ω ω ω

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω οὐσία
θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς
ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν
ἐπεκαλεῖσθε· * Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι
πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ
καταπίη ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς·
ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ
τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε,
καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης
κραυγαζόντων σοι· * Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς
ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βονιφατίου
τοῦ ἐκ Ῥώμης καὶ ἐν Ταρσῶ τῆς Κιλικίας ἀθλήσαντος. (†290)

Στίχ. Ζητῶν Βονιφάτιος ὁστὰ Μαρτύρων,
Ἐαυτὸν εὔρε μάρτυρα, τμηθεὶς ξίφει.

Ἐννεακαιδεκάτη Βονιφάτιος ἀρχένα τμήθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, δοῦλος γυναικὸς τινος Συγκλητικῆς, ὀνόματι Ἀγλαΐδος, θυγατρὸς Ἀκακίου ἀνθυπάτου Ῥώμης, σωματικῶς τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ συμφθειρόμενος. Ἦν δὲ καὶ μέθυσος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων καὶ φιλόξενος καὶ τοῖς δεομένοις προθύμως ἐπαρκῶν καὶ συμφοραῖς ἀνθρώπων καὶ ἰκεσίαις ἐπικαμπτόμενος· ὁμοίως καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ φιλομάρτυς. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εἶπε τῷ Βονιφατίῳ· Ἄπελθε εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου μαρτυροῦσιν οἱ Ἅγιοι καὶ κόμισαι λείψανα Ἁγίων, ἵνα ἔχωμεν αὐτὰ εἰς βοήθειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Ὁ δὲ Βονιφάτιος γελῶν, εἶπε· Ἐὰν φέρω τὸ ἐμὸν λείψανον, δέχη τοῦτο; Ἡ δὲ γελάσασα, καὶ μέθυσον αὐτὸν εἰποῦσα, εἶτα νουθετήσασα καὶ εὐξαμένη, ἀπέστειλε μετὰ χρημάτων αὐτόν.

Ὁ οὖν Βονιφάτιος ἀπελθὼν μετὰ δούλων δώδεκα καὶ χρυσίου πολλοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐβασανίζοντο οἱ Ἅγιοι, εὔρεν ἄνδρας Ἁγίου ἐναθλοῦντας καὶ κατεφίλει αὐτῶν τὰ δεσμὰ καὶ τοὺς μώλωπας, καὶ παρέστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος, ὁμολογῶν ἑαυτὸν χριστιανόν. Κρατηθεὶς δὲ κρεμάται κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἀφειδῶς ξέεται, καὶ καλάμοις ὀξέσι κατὰ τῶν ὀνύχων ἐμπίρεται καὶ μόλυβδον πυρὶ λυθέντα τῷ στόματι δέχεται καὶ ἐν λέβητι πίσεως βραζούσης κατὰ κεφαλῆς βάλλεται. Ἐνθα διαμείναντος αὐτοῦ ἀβλαβοῦς, διαφθείρονται ἐκ τῶν δημίων ἄνδρες πενήκοντα. Εἶτα διὰ ξίφους τμηθέντος τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀντὶ αἵματος γάλα ρέυσαντος, προσῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ ἐβαπτίσθησαν ἄνδρες πενήκοντα. Οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ ἐκ τῆς Ῥώμης παραγενόμενοι, μὴ εἰδότες τὰ πεπραγμένα, νομίσαντες αὐτὸν ἐν καπηλίοις καὶ μέθαις διατρίβειν, ὡς ἔθος αὐτῷ, διὰ τὸ βραδῦναι, ὡς ἔμαθον παρὰ τῶν στρατιωτῶν τὰς κατὰ μέρος βασάνους, ἃς ὑπομείνας ἐτελειώθη, εὔρον τὸ αὐτοῦ λείψανον. Ἐπιπεσόντες δὲ καὶ κλαύσαντες καὶ κατασπασάμενοι αὐτό, συγγνώμην, ὧν ἐβλασφήμουν, ἐξητήσαντο, καὶ πεντακοσίων νομισμάτων τὸ σῶμα αὐτοῦ ὠνησάμενοι, ἀπεκόμισαν ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἡ δὲ κυρία αὐτοῦ Ἀγλαΐς, δι' Ἀγγέλου ἀποκαλυφθεῖσα ἅπαντα, προὔπαντήσασα καὶ ὑποδεξαμένη καὶ πολυτελῶς τιμήσασα, ἐκῆδυσεν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς πρὸ πενήκοντα σταδίων τῆς πόλεως. Ὑστερον δὲ ἀνεγείρασα αὐτῷ οἶκον εὐκτήριον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, μέσον τῆς πόλεως, ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, μετατίθησιν αὐτὸν ἐκεῖσε, ἔνθα καθ' ἐκάστην πηγὰς ἰαμάτων προχέει. Κἀκεῖνη ἔκτοτε ὀσίως καὶ θεαρέστως βιώσασα, καὶ πολιτευσαμένη καλῶς, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἡλίας, Πρόβου καὶ Ἄρεως. (†308)

Στίχ. Ἀθλήσεως τμηθέντα τῷ ξίφει κάραν,

Ζηλοῖ ταχὺ Πρόβος σε, Μάρτυς Ἡλίας.

Ἄρης ὑπῆρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως Ἄρες,

Ἄρης νοητός, ὄπλα πίστεως φέρων.

Οὗτοι ἐξ Αἰγύπτου ὑπῆρχον, ἦσαν δὲ χριστιανοί· θεραπείας δὲ ἕνεκεν τῶν κατὰ τὴν Κιλικίαν ὁμολογητῶν ἐποιοῦντο τὴν πορείαν· Ἐν δὲ Ἀσκάλωνι γενόμενοι, συνελήφθησαν καὶ προσήχθησαν τῷ δικαστῇ Φιρμιλιανῷ· καὶ χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, ὁ μὲν Ἄρης διὰ πυρὸς ἐτελειώθη· Πρόβος δὲ καὶ Ἡλίας ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ ἁγίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Πολυεύκτου. (†309)

Στίχ. Τιμόθεον δέ, τὸν πεπυροπολυμένον,
Ποῦ θήσομεν, λαχόντα παντίμου τέλους;
Σοῦ, Πολύευκτε Καισαρεῦ, ποῖον τέλος;
Τὸ πῦρ ὑπελθών, εὗρον εὐκταῖον τέλος.

Τούτων, ὁ μὲν ἅγιος Τιμόθεος κατασχεθεὶς καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστόν, μετὰ πολλὰς αἰκίας, διὰ πυρὸς τελειοῦται ἐν Μαυριτανία. Ὁ δὲ Πολύευκτος, βασάνοις ἐξετασθεὶς, καὶ αὐτὸς ἐν Καισαρεία εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς, τὸ τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης· καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Ἄνδρῶν διακοσίων, καὶ Γυναικῶν ἑβδομήκοντα, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σὺν Εὐτυχίῳ καὶ σὺ Θεσσαλονίκη,
Νίκην ἐφεῦρες εὐτυχῶς ἐκ τοῦ ξίφους.
Ἀνεῖλεν Ἄνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Ἀνεῖλε καὶ Γυναῖκας ἑπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγεντίου, ἐπισκόπου Αἰθιοπίας. (†552)

Στίχ. Σαρκὸς λιπῶν σύνδεσμον ὁ Γρηγέντιος,
Ἐκεῖσε μετῆλθεν, ἔνθα σαρξὶν οὐ τόπος.

Ὅς ὠρμητο ἐκ πόλεως Μεδιολάνων· γεννήτορες δὲ αὐτῶ, Ἀγάπιος καὶ Θεοδότῃ. Οὗτος, ὡς περ γῆ ἀγαθὴ, σπέρματα θεῖα δεξαμένη, ἐωρᾶτο καρπὸν φῦσαι καλόν· ὅθεν καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακῶς, ἀκροατῆς καὶ πληρωτῆς τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται. Καὶ θείῳ νεύματι, τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δέχεται, νηστεία καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγία ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τοῦ θείου Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, σημεῖα καὶ τέρατα ἐποίει.

Μετὰ τοῦτο πάλιν γίνεται κατὰ Μεδιόλανα καὶ εὐρών τινα γέροντα σημειοφόρον, εἰς τόπον ἀνακεχωρημένον, μυεῖται πάντα τὰ μέλλοντα αὐτῶ ἀπαντᾶν· ᾧ καὶ ἐσῦστερον ὁ μέγας Ἀπόστολος Πέτρος ὀφθαλμοφανῶς τὰ αὐτὰ προηγόρευσε, προσθεὶς καὶ τὰ ἐλλείποντα.

Ἐπεὶ οὖν συνέβη γράψαι τὸν τῶν Αἰθιόπων βασιλέα Ἐλεσβαὰν Προτερίῳ τῷ Πάπᾳ Ἀλεξανδρείας περὶ Ἐπισκόπου, καὶ μάλιστα τελείου, Ἰουστίνου τότε τὴν Ῥωμαίων Βασιλείαν ἰθύνοντος, ἐπὶ τοῦτο ἠνιᾶτο καὶ ἐδυσφόρει ὁ Πάπας, πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ἀνδρὸς τοιοῦτου.

Ἐν αὐταῖς οὖν ταῖς ἡμέραις, διὰ θείας ἀποκαλύψεως φανεῖς αὐτῶ ὁ μακάριος Μᾶρκος, ὑπέδειξεν αὐτῶ τὸν ζητούμενον, ὑπὸ θείας προνοίας νεωστὶ τὸν τόπον καταλαβόντα καὶ παρά τινι ἐπιξενούμενον. Ὅν σὺν πολλῇ περιχαρεία λαβόμενος καὶ χειροτονήσας, περιλαμφθέντα σημεῖοις, εὐθέως παρέπεμψεν, ἐφοδιάσας αὐτὸν ἐν γράμμασι καὶ λοιποῖς τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἀνήκουσιν. Ὅν ὁ βασιλεὺς ὑποδεξάμενος καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων βεβαιωθεὶς, κατασπάζεται, καὶ ὡς ἀπόστολον καὶ σημειοφόρον ὑπολαμβάνει· καὶ τῶ Θεῷ εὐχαριστήσας, πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐξουσίαν αὐτῶ παρέθετο.

Ὁ δὲ, Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους χειροτονήσας, τὰς νεωστὶ νεουργηθείσας εἰς τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἐκκλησίας καθαγιάσας, πρῶην σχεδὸν παντὸς τοῦ Ἔθνους Ἰουδαίζοντος, πολλοὺς τῶν Ἰουδαίων ἐβάπτισε. Μετὰ ταῦτα, τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρῶτους καὶ διδασκάλους, ἀπό

τε συλλογισμῶν καὶ Γραφῶν ἀποδείξει πείσας, καὶ θαύμασιν ἐκπλήξας, πάντας προσήγαγε τῇ ἀληθινῇ πίστει, νόμους ἐκθέμενος καὶ πᾶν ἀρέσκον Θεῷ διαπραξάμενος. Οὕτω καλῶς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ποιμάννας καὶ πολλὰ θαύματα εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπιτελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχ. Τρύφων ἀνήλθε σώματι πρὸς ἰτέαν,
Καὶ πνεύματι πρὸς ὕψος οὐρανοῦ μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Ἀγλαΐδος τῆς Ῥωμαίας, ἐν ἀσκήσει καὶ ὁσιότητι τὸν βίον καταλιπούσης. (†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Φαύστας, μητρὸς τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τοῦ Σιρμίου. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ α', πάπα Ῥώμης. (†401)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀβίτου (Avitus, Adjutus) τοῦ προορατικοῦ, ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Μισὺ (Micy) πλησίον τῆς Ὀρλεάνης ἐν Γαλλίᾳ. (~†527)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Γρηγορίου, 12ου ἐπισκόπου Αὐτισσιόδωρου (Autissiodorum, Auxerre) ἐν Γαλλίᾳ. (~†540)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥιβέρτου (Ribert, Ribarius), 17ου ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἁγίου Εὐγένδου (Saint-Oyend) ἐν Γαλλίᾳ. (~†790)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μανίρου (Manirus), ἐκ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τῆς Σκοτίας. (†824)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἡλιοῦ Μούρομετς τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1188)

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἐξομολογησαμένων καὶ διασωθέντων.

Στίχοι.

Χαρᾶς πληροῦσθε σήμερον Χριστοῦ ἐν γῆ τεχθέντος αἱ πατριαὶ τῶν ἐκλεκτῶν Δικαίων ἀπ' αἰῶνων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και ἐν ἐν φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ζαι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων ἐκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σγι ω και ἐπ ε σχα των εκ Παρ θε
ν ὄ σαρκω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω θε ω
βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η
μων ἀ γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε ν ὄ α νε ε βλα ση σας

ἐξ ὀρθῶν οἰνετός κατασκίουδάσεος
ἡλθες σαρκῶθεις ἐξ ἀπειρανδρῶ οἰαυλος
καὶ θεὸς δοξατηδυναμεισὺ Κυυριε

ὠδὴ ε΄

Ἡ εὐωνεὶρηνης Πατηροικτιομωντης
μεγαληςβληηςστων αγγελων ειρηνηνπα
ρεεχομενον απειλασημιν οθεν
θεογνωσιας προς φως οδηγηθηεντες εκ
νυκτος ορθριζοντες δοξολογουμεν σε φιλααν
θρωωπε

ὠδὴ ς΄

Σπλαγχνων Ιωναν εμβρον απαημεσεν
εναλιοςθηροιονεδεεξαατοτη
Παρθενωδε ενοικησας ο Λογος και σαρκα
λαβων διεληλυθε φυλαξας αδιαφθο
ρον ηηςγαρ εχυπεσηρευσεως τηντεκ

σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βς προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α πει λην κ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ κς ε δε ξα
το φλε γει νε κς ως ου δε πυ ρτης Θε ο τη τος
Πα ρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
ν8ν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ8 τω εις
παν τας τ8ς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τεκνύσαν τὴν ὄντως
Θεοτόκον σε μεγαλύνου ὁ μὲν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τεκνύσαν τὴν ὄντως
Θεοτόκον σε μεγαλύνου ὁ μὲν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρωσθεον Λόγον τεκνύσαν τὴν ὄντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ υ χη η μς ς ς την τι μι

ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ςρα

τευ μα των

Mυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον

ου ρα νον το σπη λαιον θρο νον χε ρς βι κον την

Πα ρ θε νον την φα α τνην χω ρι ι ον εν ω ω

α νε κλι θη ο α χω ρη τος χρι ςο ος ο Θε

ος ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μς ς

τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν

δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα

τε ευ μα α α α α των

M υ σ η η ρ ι ι ι ο ο ν ξ ε ε ε ν ο ν ο
 ρ ω ω και αι πα ρ α α δο ο ξ ο ν ο υ ρ α
 ν ο ν τ ο ο ο σ π η η λ α ι α ι α ι ο ν θ ρ ο ο ο
 ν ο ν χ ε ρ σ σ σ β ι ι κ ο ν τ η ν Π α α ρ θ ε ε ε ν ο ν
 * | τ η ν φ α α τ ν η ν χ ω ρ ι ι ι ο ν ε ν *
 ω ω ω α ν ε κ λ ι ι θ η ο ο α χ ω ρ η τ ο ς
 χ ρ ι ι σ ο ο ο ς ο θ ε ε ο ς ο ν α ν υ μ ν α
 ν τ ε ς μ ε γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο ο
 μ ε ε ε ε ν

* τ η ν φ α α τ ν η η η η ν χ ω ω ρ ι ι ι ο ν ε ν

Καταβασίες Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ποίημα ἀνωνύμου ιβ' αἰῶνος.

Μέλος Πέτρου Μπερεκέτου τοῦ Γλυκέως (+1725).

Ἐξήγησις Γρηγορίου Πρωτοφάλτου (+1821).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'.

Χ^{Πα} ρι στος εν πο ο ο ο λει Βη η θε ε ε εμ
βρε φθ ρο γει ει ει ται ^{Δι} ^Δ ^δ την η μων ω ως ευ σπλα
αγ χνο ος και νθ ρο γω ω ων φυ υ υ υ σιν ^Π ^ρ προ
θυ μως δε ε ευ τε γη γε νει εις τη κα αρ δι
ι ι α ^{Κε} ^{Δι} ^{Πα} ^Δ ^δ α σμα με ε λω δον α α α α σω
ω μεν τω ω Δε ε ε σπο ο ο ο τη ^Π ^ρ εις αι ω
νας ε εν δο ο ο ξως γα α α α α αρ δε ε
δο ο ο ο ο ο ξα α α α σται ^Π ^ρ

ὠδὴ γ'.

Υ^{Πα} ψι με ε ε ε δων α α ναρχε ευ με νε
ες Λο ο ο γε ^Δ ^δ ε πι ι ι βλε ε ε ψο ον
^{Νη} προ ο σχε ες μοι ^{Πα} ^ν ^ρ δα κρου υρ ρο ς ς ς ς ση ^Π ^ρ εκ
τε νως ε βο α α σοιοι προ πα λαι αι Α α αν να
^Δ ^δ αλλ ως ε ε ε ε κει ει ει ει νη ης η η η η

κς ς σας θρη η νω ω ω δς ς ς ς σης και η

μω ων στε ε ε ρε ε ω ω ω σο ον τας φρε να

ας α α α ναξ

ὁ β' χορός: τς α ξι ι ι ι ως υ υ μνειν σς ς τα

γε ε νε ε ε ε ε θλι ι ι α

ὠδὴ δ'.

Ακη κο ω ως ο προ φη η η τη ης Χρι ι

στε ε την α α κο ο ο ο η ην σς ε φο ο βη

η η θη ο τι ι με ε ελ λεις ε εκ Παρ θε νς

προ ο ο ε ε ελ θει ει ν και αι αι αι ε ε βο η

σε ε τρο ο ο μω δο ο ο ο ο ξα τη δυ υ

να α α μει ει σς ς Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε

ὠδὴ ε'.

Ωπα α α α α ντε ε ε ε πο ο ο πτα

τω ων α να α ακτω ων το ο ο κλε ε ε ε

ος τις σς το φι λαν θρω ω πον γη η γε νω ω ων

8 8 θα α αυ μα α α α σει εν γη γααρ ω ωωφ
 Πα
 θης μη η η η λι ι πων τα πα α τρω ω ω α
 Δι
 Δι Πα
 ση μερον πα α α σαν ε ε ε εγκαι αι νι ζωων
 τη η ην κτι ι ι ι σιν και ει ρη νηνωσ μο ο ο
 Νη Πα
 ο νο ο ος ει ει ρη η να α α αρ χης βρα βε ε ε
 ευ ων

ὠδὴ στ΄.

Πα
 Ε ις βυ θο ο ο ον α πω λει ει ει ει ας η τα
 λαι αι πωρος φυ υ υ υ σις Χρι στε ε μϛ ϛ ϛ Σω
 ω ω τερ κα α τα αν τη σα α σα α α πα α α α
 Κε Δι Πα Νη
 λαι ε κει ει ει ει το ο φε ε ε ευ μοι σκο τει ει νοι
 Πα
 οι οι οισ ε εν κε ε ευ θμω ω ω ω σιν ε πει δε
 τη η ση η θε ε ι ι κη δυ να α στει ει
 Δι Πα
 ει α προ ος ου ρα νον α α νε ε ε βη τα α τε ερ
 Μ Πα
 πνο τα τα κα α α α λη θυ υ σω σοι οι Σω ω ω τερ
 Νη Πα
 βο α θυ σι α α α α α αν αι αι νε

ε ε ε ε σε ε ε ε ως

ὠδὴ ζ.

Ως οι παι αι αι αι δες πα α λαι αι σοι κρα ζο

ο με εν Λο ο ο ο ο γε γε νσ των δσ σ σ λων

ε ερ κο ος φυ λα αξ και αι αι σκε ε ε ε πη και

σω σον πα α α αν τας προ ο σβο ο λη ης ε

ε να αν τι ι ι ι ι ασ ο πω ω ως υ υ μνσ

σ σ εν τες σοις γε νε θλι ι ι ι οις εις αι αι ω

ω ω ω νας λε ε γο ο μεν ε ε ευ λο ο γη η η

το ο ο ο ος ει

ὠδὴ η'.

Χ Αι νσ μεν ευ λο γσ μεν προσκυ νσ μεν τον Κυ ρι ον

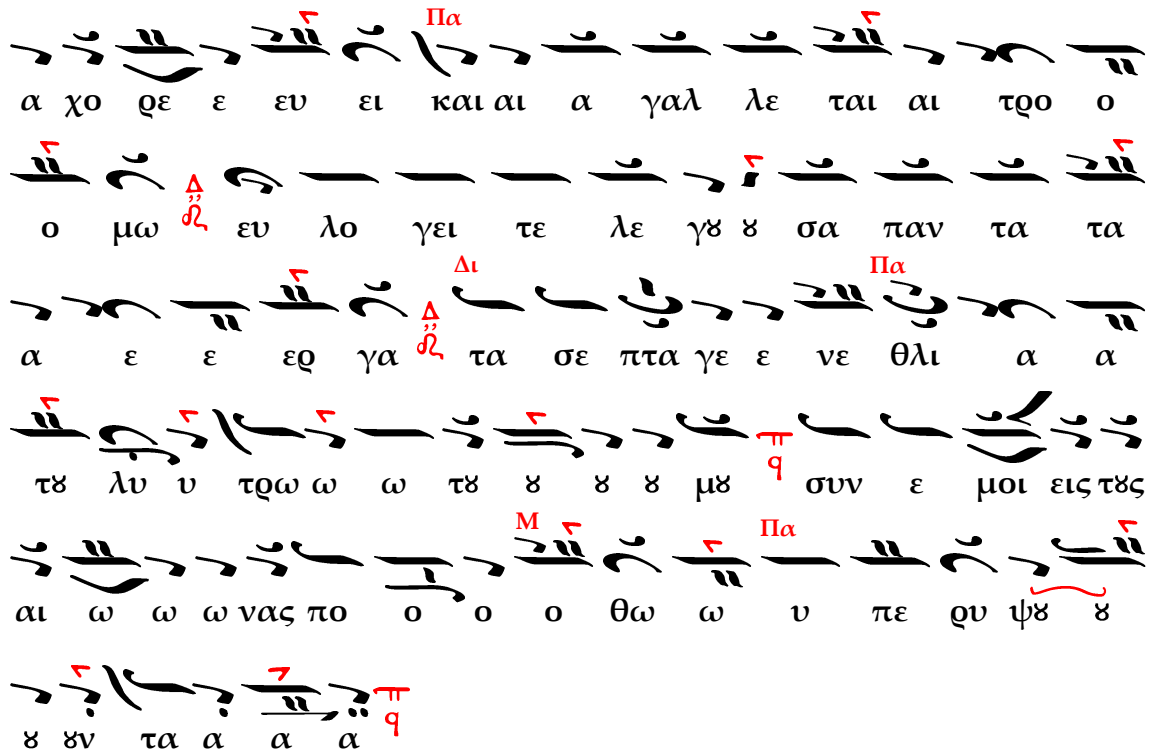
υ μνσ ν τες και υ περ υ ψσ ν τες αυ τον εις τς αι

ω ω ω νας

Νε ρο γε τσ συμ πα αν τος κο σμσ και αι Σω

ω ω στα υ μνει σε πα α α α σα με ετ α

γγε ε ε λω ων η η η κτι ι ι ι σις σκιρ τα

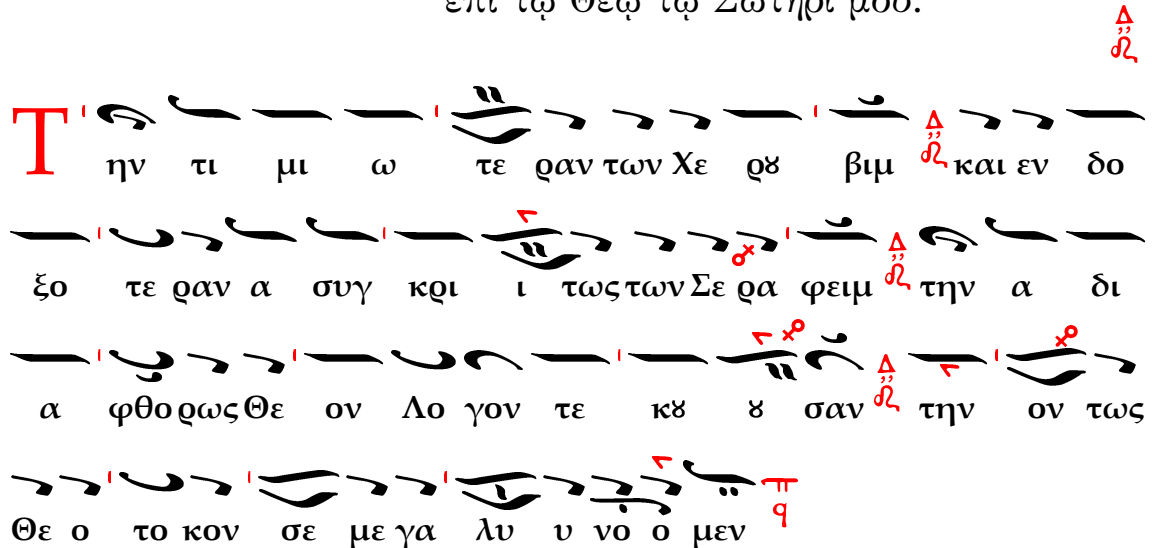

 Πα
 α χο ρε ε ευ ει και αι α γαλ λε ται αι τρο ο
 ο μω ^Δ ευ λο γει τε λε γσ σ σα παν τα τα
 α ε ε ερ γα ^Δ τα σε πτα γε ε νε θλι α α
 Πα
 τσ λυ υ τρω ω ω τσ σ σ μσ ^π συν ε μοι εις τσς
 αι ω ω ω νας πο ο ο ο θω ω υ πε ρυ ψσ σ
 M Πα
 σ εν τα α α α ^π

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

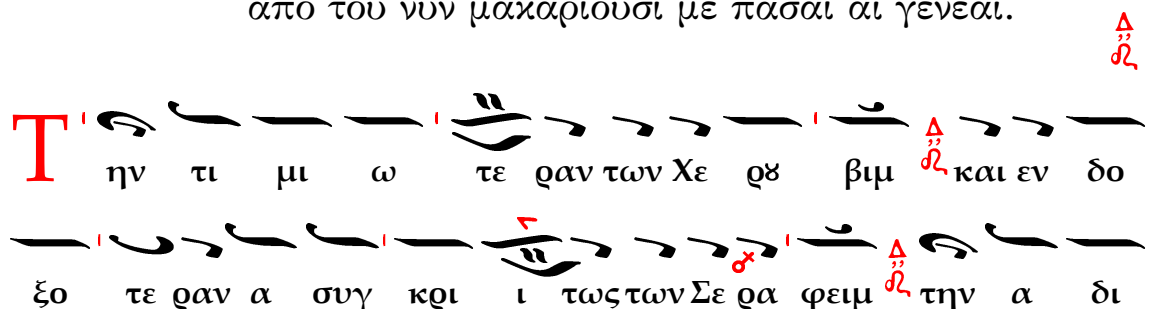
1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

 Δ
 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ σ σαν ^Δ την ον τωσ
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π

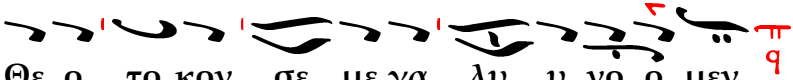
2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

 Δ
 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

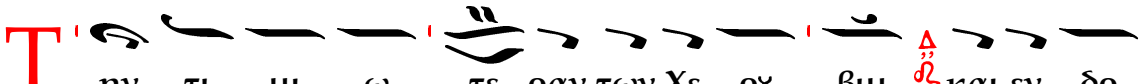

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

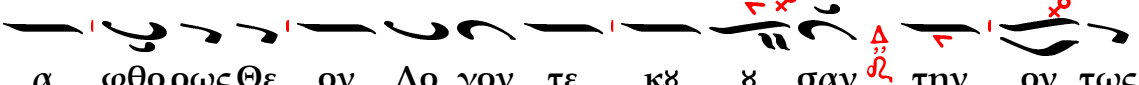

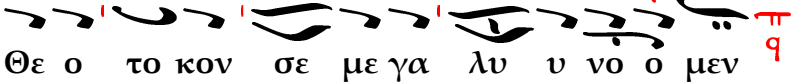
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

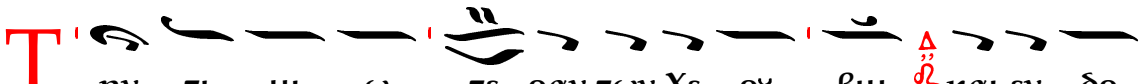

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

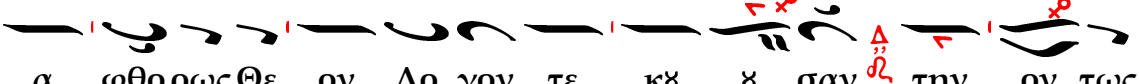

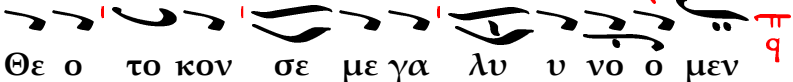
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

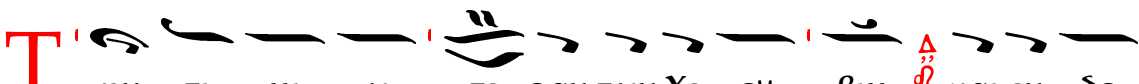

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

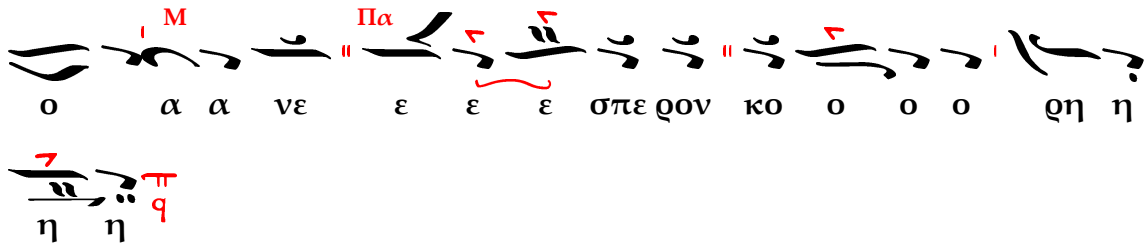
6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

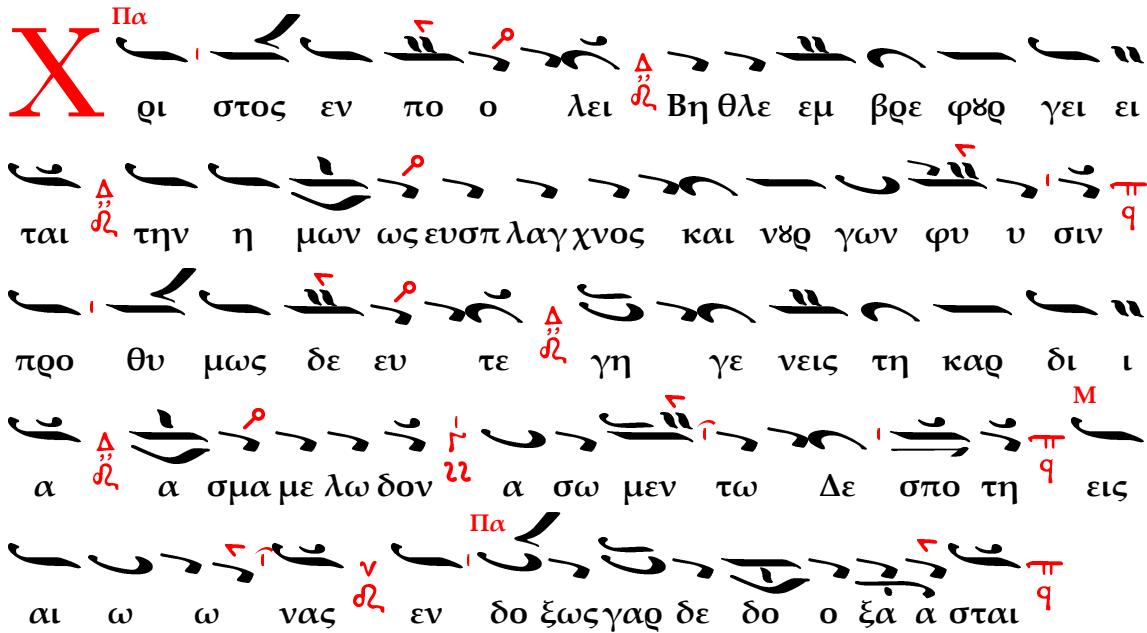
Χαι ροις Πα να γνε ε Θε ε ε ε ο δε εγ
 μο ον Μα α ρι ι ι α χαι ροις α χρα ντε ε
 τω ων πε ε πτω κο ο τω ω ων βα α α α σις
 εν σοι οι γα α αρ ω ω ω φθη ση η η η με ε
 ρον ο Δε σπο ο ο της ω θα α α αυ μα
 και αιαι νου ουρ γων τϛ ς φθα α α ρε ε ε εν τας
 και προ ος φως ε πα να α α γω ω ω ω ων το

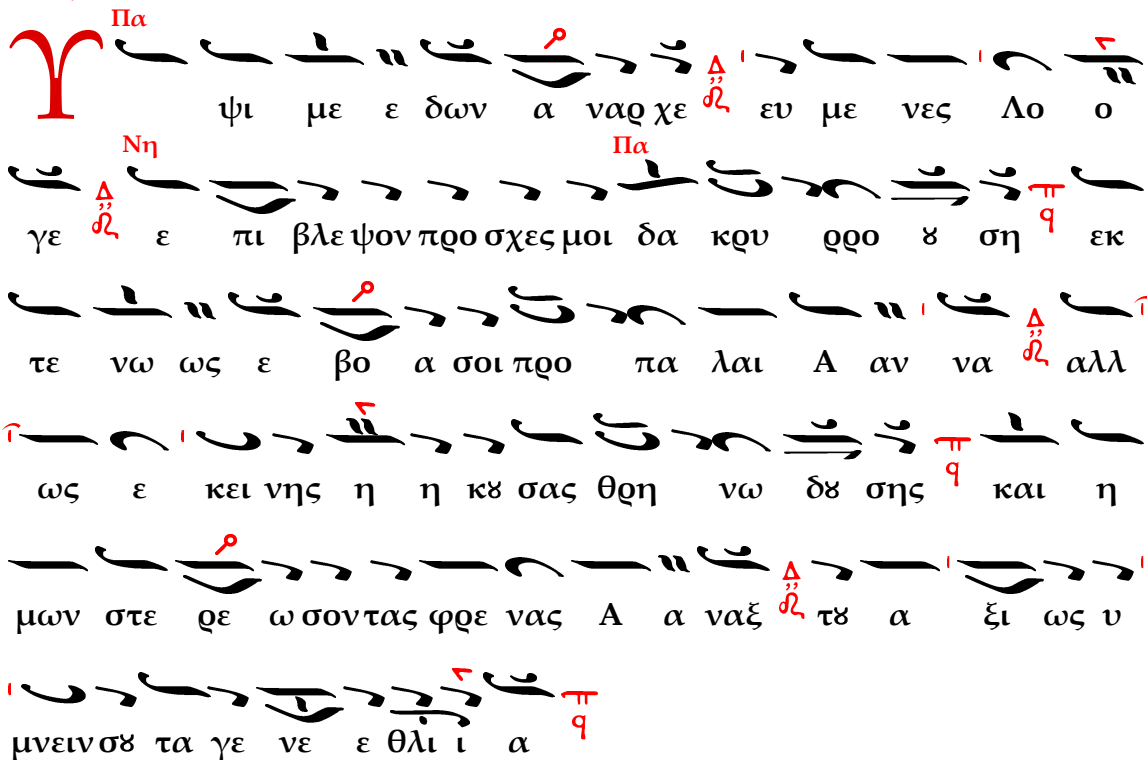
Καταβασίες Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Ποίημα ἀνωνύμου ιβ' αἰῶνος.
Μέλος σύντομον. Παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου Γράμπα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'.

ὠδὴ γ'.

ᾠδὴ δ'.

Α^{Πα} κη κο ω ως ο προ φη η της Χρι στε την
α κο ην σ ε φο βη η θη ο τι με ελ λεις εκ
Παρ θε ν ε προ ελ θειν και ε βο ο η σε τρο ο μω
δο ξα τη δυ να μει σ ε Κυ υ ρι ι ε

ᾠδὴ ε'.

Ω παν τε πο ο πτα των α να ακ των το κλε ος
τις σ ε το φι λαν θρω πον γη γε νω ων ε θαυ μα σει εν
γη γαρ ω ω φθης μη λι πω ων τα πα τρω ω α
ση με ρον πα α σαν ε γ και νι ι ζων την κτι σιν και
ει ρη νην ως μο ο νος ει ρη να αρχης βρα βευ
ων

ᾠδὴ ς'.

Ε^{Πα} ις βυ θο ον α πω λει ει ας η τα λαι αι πω
ρος φυ σις Χρι στε μ ε Λο γε κα τα ντη η σα σα πα λαι
ε κει το φε ευ μοι σκο τει νοι οις εν κευ θμω σιν ε
πι δε τη ση η θε ι κη δυ να στει ει α προς ου

ρα νων α νε ε βη τα τερ πνο ο τα τα καλ λη θυ

σωσοι Σω ω τερβο α θυ σι αν αι νε ε σε ε ως

ώδη ζ'.

Ω ^{Πα}ς οι παι αι δεσ πα α λαι σοι κρα α ζο μεν

λο ο γε γε νσ των δσ λων ερκος φυ υ λαξ και

σκε πη και σω σον πα αν τας προσβο λη ης ε να

ντι ι ασ ο ο πως υ μνσ αν τες σοις γε νε θλι οις εις

αι ω νας λε γο μεν ευ λο γη τος ει

ώδη η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ν ^{Πα}ε ρσ γε τσ συ υμ παντος κο σμσ και σω ω στα

υ μνει σε πα α σα μετ Α γγε ε λων η κτι σις σκιρ

τα χο ρε ευ ει και α γαλ λε ται τρο ο μω ευ

λο γει τε λε γσ σα παν τα τα ε ερ γα τα σε

πτα γενεθ λι α τσ λυ τρω τσ μσ συν ε μοι οι εις αι

ω ω νας πο ο θω υ περ υ ψσ αν τα α α

ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

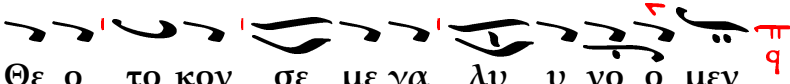
Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
Ω

Τ ἦν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

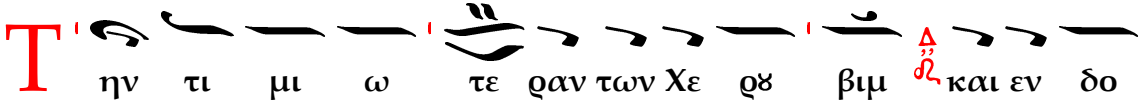

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

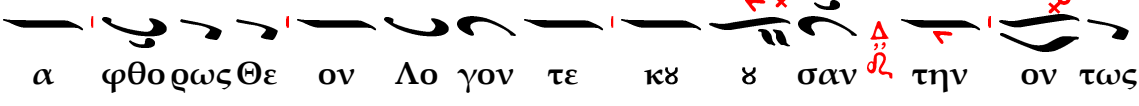

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

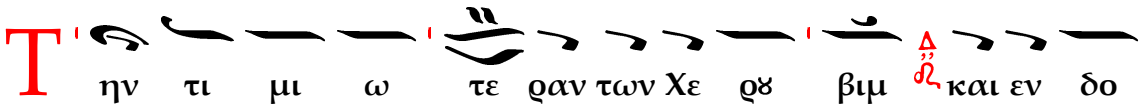

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

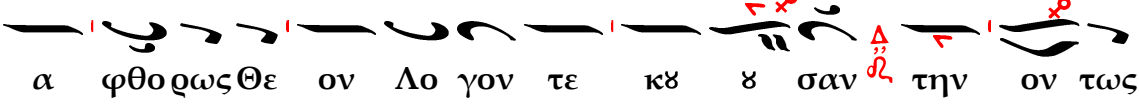

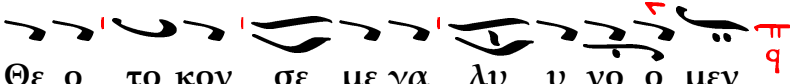
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

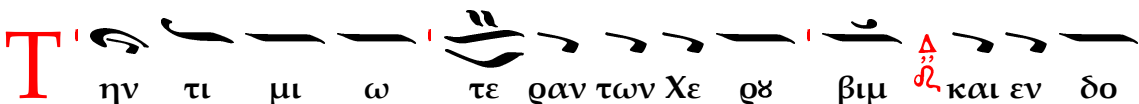

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

X^{Πα} αι ροις πα να γνε θε ο δεγ μον Μα ρι ι α χαι
 ροις α χρα ντε των πε πτω κο των βα σις εν σοι γαρ
 ω ω φθη ση μερον ο Δε σπο ο της ω θα αυ μα
 και νω γω ων τϛ ς φθα ρεν τας και προς φως ε πα να α
 γων το α νε σπε ρον κο ο ρη η η η

Ἡ ἀργὴ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

X^{Κε} αι ροις ^{Δι} Πα να ^{Πα} γνε ε Θε ε ε ε ο δε εγ
 μο ον Μα α ρι ι ι α χαι ροις α χρα ντε ε
^{Πα} τω ων πε ε πτω κο ο τω ων βα α α α σις
^{Δι} εν σοι οι γα α αρ ω ω ω φθη ση η η η με ε
 ρον ο Δε σπο ο ο της ω θα α α αυ μα
 και αι αι νου ουρ γων τϛ ς φθα α α ρε ε ε εν
 τας και προ ος φως ε πα να α α γω ω ω ω ων το

ο α α νε ε ε ε σπερον κο ο ο ο ρη η
 η η

23 - 11 - 2020

Κ.Γ.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ό β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

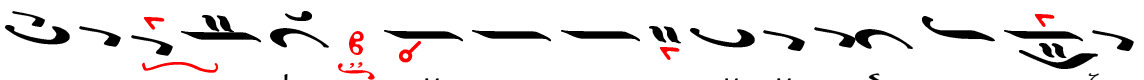

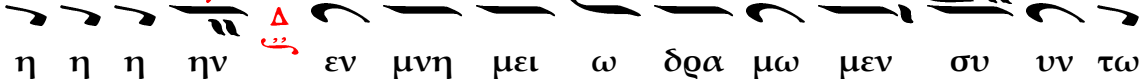
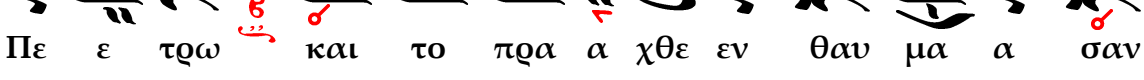
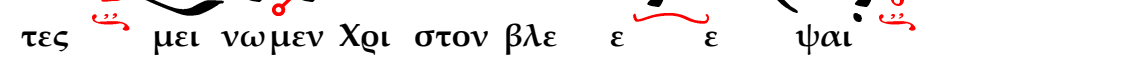
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος Βου-θ

T αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω

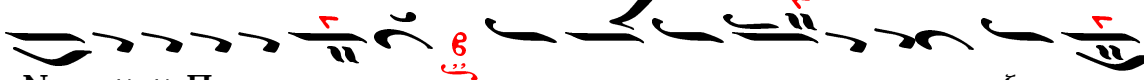
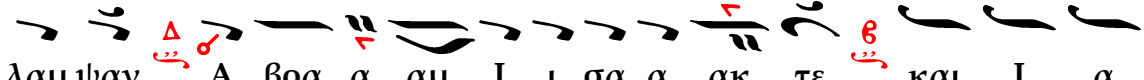

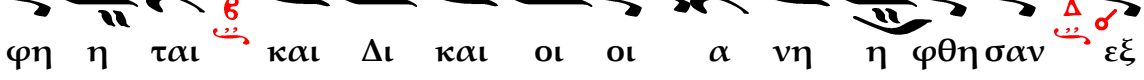

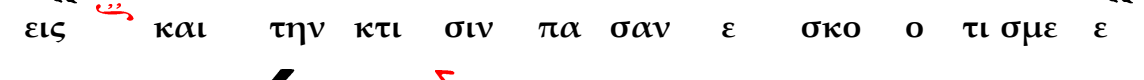
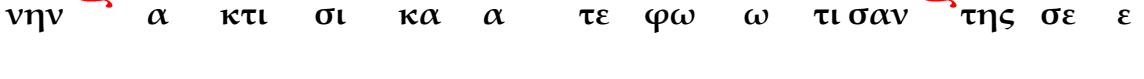
μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω

μνη η μα τι αν δρας εν α α στρα πτδ σαις ε

 σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νθ σαις εις γην

 ο ο ο ψιν τθ ου ρα α νθ ς δε σπο ο ζον

 τος ε γερ σιν δι ι δαχθω ω μεν και προς ζω η

 η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω

 Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαν μα α σαν

 τες μει νωμεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Τῶν πατέρων.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ

Π α τρι αρ χω ων οι προ ο κρι τοι και προ ο

 Νο μθ ς Πα τε ε ρες εν πι στει προ ο ε ξε ε

 λαμ ψαν Α βρα α αμ Ι ι σα α ακ τε και Ι α

 κωβ ω ως φω στη η ρες α παν τες γα αρ Προ

 φη η ται και Δι και οι οι α νη η φθησαν εξ

 α αυ των ω ως λαμ πα α δες φω το ει δει ει ει ει

 εις και την κτι σιν πα σαν ε σκο ο τι σμε ε

 νην ακτι σι κα α τε φω ω τι σαν της σε ε

πτῆς Προ ο φητει ει ας

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Το Χαι ρε τε εφθεγξα α με νος δι η μει ψω

ω την λυ υ πην των Προ πα το ρων Κυ υ ρι ε

την χα ραν α αντεισα α γων ε γερ σε ως σθ ς εν

Κο ο σμω ταυ της ςν Ζω ω ο δο ο τα δι α

της Κυ η σα α σηςσε φως φω τι ζο ον καρδι ι

ας φως οι κτιρ μω ω ω ω ω των σων ε ξα πο στει

λον τς ς βο α αν σοι Φι λαν θρω πε Θε α αν θρω

πε δο ξα τη ση η Ε γε ερ σει

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δοξα

αυ τη ε σται πασι τοις οσι ι οισ α α αυ
 τ

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
 α α θος και δοξα ζο μεν σου τη ην α να α
 α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι
 της δυ να με ε ε ως α α αυ

O σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα
 να τον καταρ γη η σας και α να στας εκ των νε ε ε
 κρων ει ρη νευσον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τσ

O τον Α δηνσκυ λε ευσασκαι τον αν θρω πον α να

στησας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει εν σε

Στίχ. δ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα

T ην θε ο πρε πη σου συγκα τα βασιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πη ρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης

ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο

ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ
ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ τῶν πατέρων, προσόμοια γ' εἰς δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος Παφ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν εν

χορ δαιαις και ορ γα α νω

A α α α ρον σε την φω νην α λη θως

Σι ων Θε ο η θει ει α πο λισ και κη ρυ ξον Πα

τε ρων την θει αν μνη η μηνσυν Α βρα αν Ι σα

ακ Ι α κωβ τι μω ω σα τον α οι δι μον ι

δ ο ο συν Ι ο δα τε και Λευ ι ι με γα λυ νο

μεν Μω σην τον με γαν Α α ρων τον θε σπε σι ον

και γε ραι ρο μεν συν Δαυ ιδ Ι η σον Σα μα

ηλ πα α αν τες την προ ε ορ τι ον Χρι στω

θει αν αι νε σιν υμ νοις εν θε οις κρο τ ο υν τες της παρ

αυ το α γα θο τη τος τυ χειν ε ξαι τ ο ο μεν τ ο

παρεχοντος τω κοοσμω το μεγαλειος

Στίχ. 5'. Αινειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις, αινειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλαγμου. Πασα πνοη
αινεσατω τον

Κυριον

Αααρον σθε την φωνην αληθως

Σιων θεοι ηθεια πολεις και κηρυξον Πα

τερων τηνθειαν μην η μηνσυν Αβρααν Ισα

ακ Ιακωβ τιμωωσα τον αιδιμον ι

δασυν Ισδατε και Λευιι μεγαλυνο

μεν Μωσην τον μεγανων τον θεσπεσιον

και γεραιρομενσυν Δαυιδ Ιησυν Σαμ

ηλπαααντες την προεορτιον Χρισθε

θειαν αινεσιν υμνοις εν θεοις κροτηντες της παρ

αυτοαγαθοτητος τυχειν εξαιτησμεν τε

παρεχοντος τω κοοσμω το μεγαλειος

Στίχ. 6'. Ευλογητος ει, Κυριε, ο Θεος των Πατερων ημων, και
αινετον και δεδοξασμενον
το ονομα ασεις τας αι

ω ω νας

Δ ε ε ε ευ ρο ο εν πυ ρι νω πο τε ε

πι δι φρευ σας Η λι γ θει ω αρ μα τι θε ο

φρον Ε λισ σαι ε ε τε συν Ε ζε κι α ο

μθ Ι ω σι α α α μα συν α γαλ λε σθε σεπ

τη η δω δε κα ας τε των Προ φη τωων η θε ο

πνευ στος τοις Γε νε θλι οις τσ Σω τη ρος συγ χο ρευ

ε και εν αρ μα σι παν τες Δι και οι α σα

τε Παι αι αι δες οι παμ μα κα ριστοι οι δρο

σω τσ Πνευ μα τος σβε σαν τες φλο γα κα μι ι νσ υ

περ η μων ι κε τευ σα τε Χριστον δυ σω πσ εν τες

ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με γα ε λε

ος

Στίχ. η'. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα

τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ και ευ θει αι αι ο δοι οι σθ

Ω ω ω φθη η απ αι ω νος εν γη κη

ρυτ το με νη Προφη των εν τοις φθεγ μα σι Παρ θε
 νος η Θε ο το ο κος ην Πα τρι αρ χαι σο
 φοι και Δι και ων δη η μοι κα τα γγε λσ σι μεθ ω
 ων συγ χο ρε ευ ει και γυ ναι κωων η ευ πρε πει
 α Σαρ ρα Ρε ε βεκ κα και Ρα χηλ συν τη Αν νη
 τε και η εν δο ξος Μα ρι α αμ η Μω σε
 ως ο μη τα α αυ ταις συν ε πα γαλ λονται
 και κο σμη τα πε ρα τα συμ πα σα κτι σις γε ραι αι
 ρει ο τι Θε ος πα ρα γι νε ται σαρ κι τσ τεχ
 θη η ναι και δω ρη σα σθαι τω κο ο σμω το με
 γα ε λε ος

Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
 Εἰς τοὺς αἶνους. Δόξα.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ευ μα α α α τι
 Των νο μι κων δι δαγ μα των ο συλ λο ο γος

δαμ α να κε κληται ἡ κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα λην σου δο ξαν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερπαντο κραατορ Κυριε Υιε μονογενης

Ιησου Χριστε και αγιον πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιο

ος του Πατρος ο αιρωντην αμαρτιαν

του κοοσμου ελεησον ημας ο αιρωντας α

μαρτιας του κοοσμου

Προσ δεξιτην δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξα του Πατρος

Αμην

Καθε καστηνη μεραν ελογησω σε και

αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνωνα και

εις τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα

ταυτη αναμαρτητους φυλαχθη η ναι ημας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη
ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο
ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι
νω σκου σι σε **Δ** Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος
Ι σχυ ρος **Δ** Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η
μας **π**₉

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι **Δ**

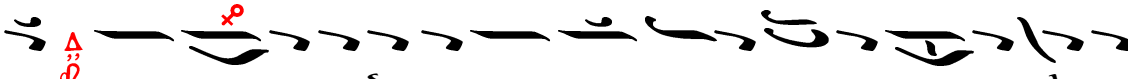
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην **Δ**

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας **π**₉

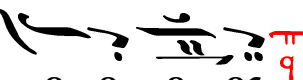
Ἄσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος **Δ** Α α α
γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος **Δ** Α α γι ο
ος Α α θα α να α α τος **Δ** ε ε λε ε η σο
ον η η η μα α α ας **π**₉

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν **Δ** α
σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω
ης ημων **π**₉ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

 τον ^Δ _{δλ} το νικος ε δωκεν η μιν και το με γα ε ε λε ε

 ο ο ο ος ^π _ρ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

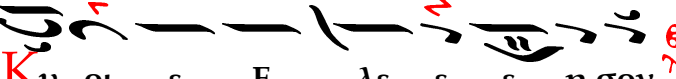
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

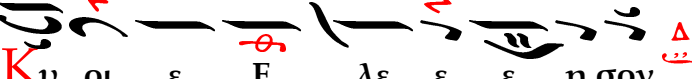
ᾠχος ^λ _{δλ} Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν _{δλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε _{γλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _{δλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _{δλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε _{γλ}

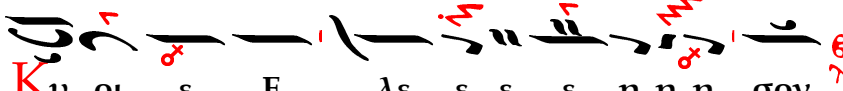
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν _{δλ}

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

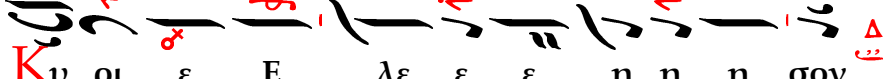
ᾠχος ^λ _{δλ} Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν _{δλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε _{γλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ _{δλ}

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^π _ρ

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι ϑ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σον η μας αας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχου.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λυ ρ ι α
Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λυ ρ ι α
Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς
γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λυ ρ ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσωτη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρεπτωσεν ανθρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

του λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτην ζω ην δι α του το αι δυ να α

μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα

δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα

σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι

λα αν θρωω πε

τὸ τέλος

 πε ε ε ε

λα αν θρωω πε

Τῶν πατέρων.

Ἦχος

Mε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα τος α
να παυ σε ως οι α γι οι τρεις Παιδες η γα αλ λον
το και ο προ φη της Δα νι ηλ λε ον των ποι μην ως
προ βα των ε δει ει κνυ το ταις αυ των ι κε σι αις
Χρι στε ο Θε ος σω σοντας ψυ χα α ασ η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος

Mνη η μη δι και σ μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι σ
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλη σας χαι αι αι αι

ρων ^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι ^Δ τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϵ κο ο ο σμϵ ^Δ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

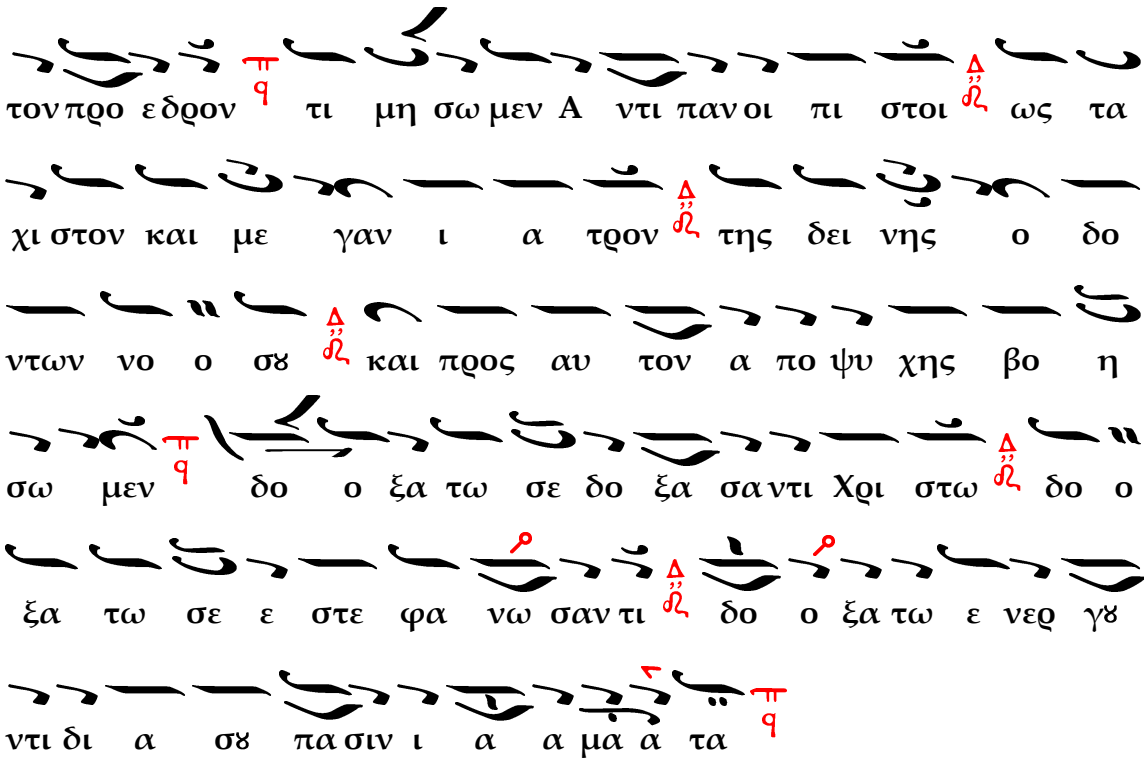
Ἦχος Δι-θ

A πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ^ε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον ^ε δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ^Δ ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ^ε ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α ^ε α σαι ^ε αι τϵ με νος η μιν
ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

M υ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον ^Δ τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μϵ

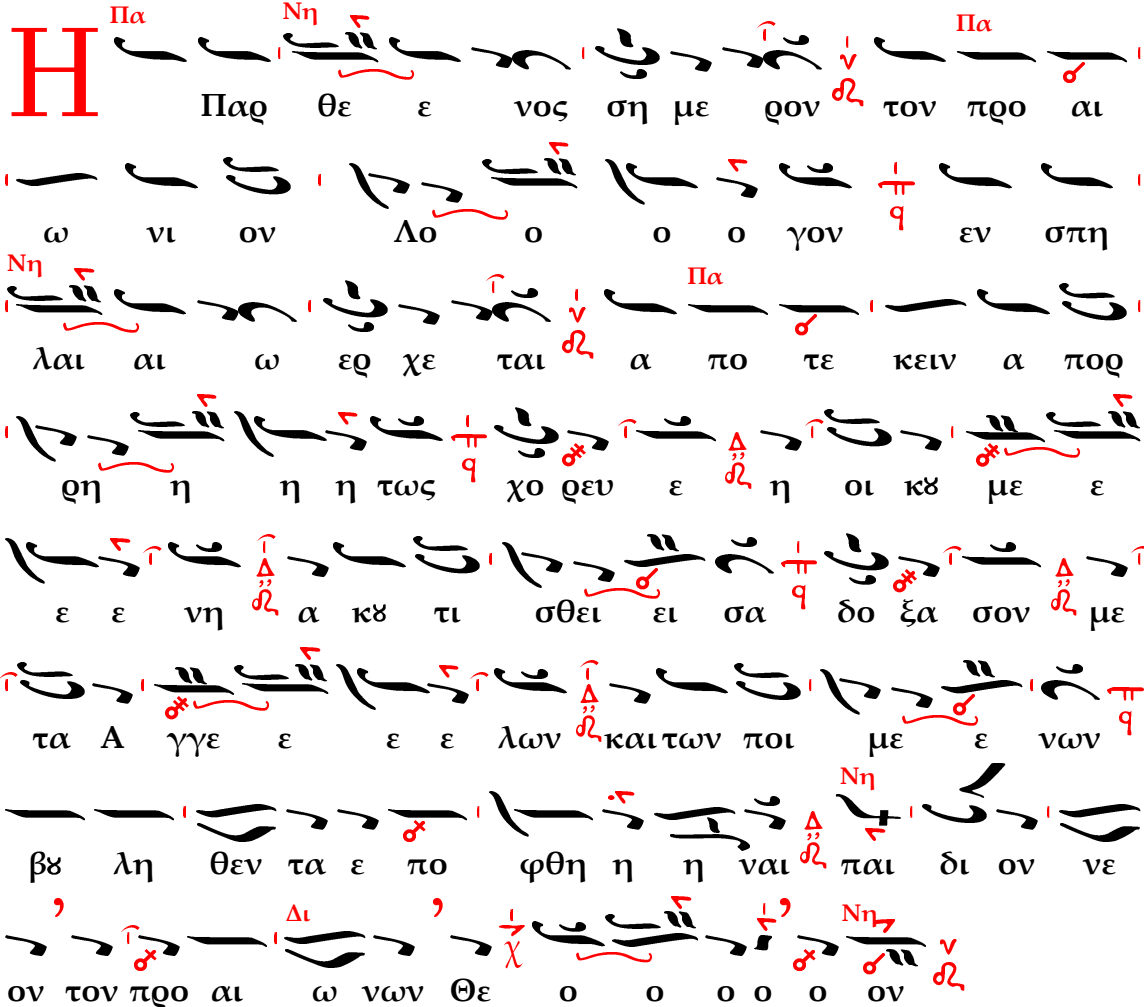

 τον προ εδρον ^π9 τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ^Δ2 ως τα
 χι στον και με γαν ι α τρον ^Δ2 της δει νης ο δο
 ντων νο ο σθ ^Δ2 και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν ^π9 δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ2 δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ2 δο ο ξα τω ε νερ γθ
 ντι δι α σθ πα σιν ι α α μα α τα ^π9

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοτ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Η ^{Πα} Παρ ^{Νη} θε ε νος ^{Πα} ση με ρον ^Δ2 τον προ αι
 ω νι ον ^Δ2 Λο ο ο ο γον ^π9 εν σπη
^{Νη} λαι αι ω ερ χε ται ^Δ2 α πο τε κειν α πορ
 ρη η η η τως ^π9 χο ρευ ε ^Δ2 η οι κθ με ε
 ε ε νη ^Δ2 α κθ τι σθει ει σα ^π9 δο ξα σον ^Δ2 με
 τα Α γγε ε ε ε λων ^Δ2 και των ποι με ε νων ^π9
 βθ λη θεν τα ε πο φθη η η ναι ^Δ2 παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων ^Δ2 Θε ο ο ο ο ο ον ^{Νη} ^π9

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α
 α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος
 ε λε ε η η σον η η μα ας

Ἐτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
 Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Πα μιν Α γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος
 ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α
 τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α
 θα α να α τοος ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἦ Πα

N^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

Α^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α γι ι ι ος Α

Κε θα α α α χα α α α α να α α α α

Μ ^{Κε} ιε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Ε^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ο ο η η η μα α α

Μ ^{Πα} α α α α α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῶν πατέρων. Προκείμενον πλ δ'.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρ σα λη μ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40)

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας, μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψών, καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουήλ, καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι (ῶν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος)· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμ. μγ').

Ἦχος Δι

Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ ι ι α α α α α α λλη η η λθ ι ι ι ι α

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν

τῆς Ῥούθ, Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά, Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν, Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ, Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκιάν, Ἐζεκιὰς δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν, Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν, Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ, Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ, Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ, Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ, Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ, Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαυῖδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυῖδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτὴν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Ἐγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Πα
 ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α τρι α α α α α α α δι
 Πα
 ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ο ν υ υ υ
 Δι
 υ υ μνον προ σα α α α α α α α α α
 Πα
 δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο σα α α α δο
 Μ
 ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α α α
 Πα
 σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι
 Κε
 κη η η η η η η η η α πο θω ω ω ω
 Πα
 με ε ε ε θα α α α α α α α με ε ε ε ε ε
 Κε
 ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Κε
 με ρι ι μνα α α α α α α αν
 Πα
 Ω ω ω ω ω ω ω τον Βα α α σι λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Κε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α

^{Πα}
 των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
 με ε ε ε νοι
Τ ^{Κε}
 αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
^{Πα}
 τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
 τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη
 η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος 4 Πα φ

^{Πα}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
^{Πα}
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
^{Δι}
Κ υ ρι ε Ε λε η σον
^{Πα}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον
^{Πα}
Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε
^{Πα}
Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε
^{Πα}
Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π^{Δι} α ρα α σχ⁸ Κυ ρι ε ^{Δι}

Π^{Πα} α ρα σχ⁸ Κυ ρι ε ²²

Π^{Πα} α ρα α α σχ⁸ Κυ υ υ ρι ι ε ⁹

Σ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ⁹

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σ⁹

Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

μ^{Δι} Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α ^{Πα} μ^{Δι} και

κα τα φυ γη η η η μ⁸ και αι ρυ υ ση ης

μ⁹

Α^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ^{Ἔτερον ἀργὸν}

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ^{Δι} Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μ⁸ ς ς ς ς ^{Πα} και κα ^{Δι}

Μ^{Πα} α τα φυ υ γη η η η μ⁸ και αι ρυ υ

υ υ ση η η ης μ⁹

Π^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}

Τ^{Δι} ρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α ^{Δι}

χω ω ρι ι ςον π ρ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε σε ε ως π ρ

Κ^{Πα} αι με ε τα α τσ Πνευ μα το ος ος

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ἦ Πα ρ

Ἄξιον ἐσινωώς ἀληθωώς
μακαρίζειν σε ἐτην θεοτοοοο
κοοοον την ἀειμακαρίζον και
παάνα μωωωω μη η η η τον και μη
τεερα του θεεου ου η η μωωωων
την τιμιωτεερα αντωωων Χερσ
βιμι και ενδοοξοοτεεεεραν
ασυγκριιιι τωων Σεερααφιιι
μι την αδιαφθοοορως θεον Λοοο
ογον τεε κσ σ σ σααα αν την ο
ον τωωως θεεοοοτοοοοοκον σεεε
εμεγααλυυνοομεεεεεεε
εεεν

Συνετέθη κατ' ἔτος, α' πδ', Ἰανουαρίου κγ', ἐν τινι Goody's.
Ἄντεγράφη, α' δ' γ', Δεκεμβρίου δ', ἐν τῇ ἡμέρα τῶν κατὰ κόσμον
γενεθλίων μου. I.A.

(χθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
τούς σούς ύμνουῦντας φύλαττε τούς ἐν Ἀμερικῇ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου († 1822)

ᾠχος 4 Πα ρ

A Πα ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως Δι
 Δι μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον π ρ
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω Δι
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τϛ ϛ Θε ε ε ϛ Πα
 ϛ ϛ η η η μω ων π ρ την τι μι ω τε ραν των Χε
 ρϛ ϛ ϛ βι μι Δι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α Πα
 φιμ Δι την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως ν' ϛ Θε ο
 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ σα αν Δι την
 ο ον τω ϛ Θε ο το ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ
 υ νο ο ο ο με ε ε εν π ρ

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος ♯ Πα ρ

A^{Πα} ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως
 μα α κα α ρι ι ι ι ζει ειν σε ε ε
 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον την α α
 ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α
 να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α του ου ου Θε ε
 ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
 τε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μι
 και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μι τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως Θε
 ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ου σαν
M την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο το ο
 ο ο κο ο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με

ε γ α α λ υ υ υ υ υ ν ο ο ο ο με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Μπαλασίου Ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος (ἰζ' αἰών).

ᾠχος 9̣ Κε 6

A Πα Δι Κε Πα
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει τε ε ε
ε ε ε το ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι το ον
κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε λιε ε εκ τω ω ω ω ω
ω ω ζω ω ω ω ω ε εκ τω ων ς ς ς
ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
ς ς ς ς ς ε εκ των ς ς ς ς ς
ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
ρα α α εκ των
ρα νω ω ω ων α α α α λιε

ε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε βϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ε ε ε λιε ε ε ε

ε ε ε ε ε λιε ρα α α α α α λιε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρα α α α α λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε γε ε ε λιε ε ε

ε ε ρα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α λλη η η η η η η η η η η η

η η ρη η η η η η η η η η η χη η α

α α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α λλη η λϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ι α α α α α α πα α α α

α α α α α α α λι ι ι ι ι ι ρι ι ι

ι ι ι ιν ρα α α α α α α α α α α α α α α

λλη η η η η η η η η η η η η η η η χη

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η ρα α α ρα α α α

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε

ως σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σα ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σα με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σα

Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος